

Ah, joves llavis desclosos després
de la foscor, si sabíeu com l'alba
ens ha trigat, com és llarg d'esperar
un alçament de llum en la tenebra!
Però hem viscut

perquè seguíssiu el recte camí
d'accés al ple domini de la terra (Espriu).

1630 a 1720 (pre-industrialització)

La Maria

Va néixer gairebé al mateix temps que el ruquet que després menava el carro al tros. I els dos parts es van succeir a ben poca distància, tan junts com hi vivien persona i animal; els esglais de la partera i els de la somera semblaven sortir del mateix indret.

Després, la vida de la Maria, com la de l'ase, estaven completament convocades per la certitud; l'una i l'altre creixerien i s'esllanguirien sotmesos a la inclement duresa de la terra. En el cas de la Maria i de tota la seva família, avantpassats i descendents, captius del domini directe del Senyor i del voluble caprici del clima. I també dels moliners, com a titulars del monopoli del pa.

Era, sens dubte, la voluntat de Déu nostre Senyor la que els obligava a viure en una vall de llàgrimes com a expiació dels seus pecats. Noranta anys en el cas de la Maria.

1875 a 1965 (industrialització)

La Concepció

Són moments de gran excitació del públic perquè, arran del descobriment de la màquina de vapor, han aparegut un seguit de ginys i invents que albiren un futur de gran prosperitat. Aviat la indústria assegurarà una vida menys sacrificada que la que hem viscut des de fa centúries. Tot i això, aquests canvis només beneficiaran la gent de posició, perquè cada vegada s'han fet més grans les revoltes menestrals; s'estan formant colles i agrupaments per protestar i, en alguns casos, per fer malbé les màquines. La submissió als productors de l'energia comporta la dependència envers uns pocs monopolistes.

Tot i el progrés imparable de la tècnica, al llarg dels 90 anys de vida de la Concepció la insatisfacció social és manifesta i creixent, les revolucions van en augment i la polarització extrema entre el feixisme i el comunisme aboca a grans mortaldats. I al final la vida del planeta penja d'un fil a base d'amenaques contradictòries de severes i mútues destruccions.

I de manera gairebé imperceptible la influència sovint asfixiant de l'Església ha anat tendint vers una residualitat cada vegada més capil·lar.

2016 a 2106 (post-industrialització)

La Sarai

La progressió geomètrica del coneixement i de la tècnica col·loquen l'obtenció de recursos a nivells de gran optimització. És significativa la incidència de la robòtica en el procés productiu, clarament superior a la que prové de la força de treball manual.

S'han eliminat molt les diferències econòmiques entre les nacions i entre les classes socials, gràcies a la contínua vindicació d'una major homogeneïtat col·lectiva com a instrument de justícia i, a la fi, de pragmàtic confort social. I sobretot gràcies al creixement descentralitzat i en xarxa. No hi queden restes de cap monopoli, ni estructural ni superestructural.

Són 90 anys, aquests de la vida de la Sarai, que definitivament ens projecten a la vida humana en plenitud.